

ಕಥೆಯೂ ಹೌದೆನ್ನುಸುತ್ತದೆ. ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹುಲಿಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರದ ಎಣಿಕೆಗೆ ಬಂದು ತಲುಪಿರುವ ವರ್ಷವಾನದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಯ ದುರಂತವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಬೇಕಾದೆ.

ಹಬ್ಬಿದಾ ಮಲೆ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ...

ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದ ವಿದ್ಯಾ ಪ್ರಾಂತದ ಯಾವತ್ತಾಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಹೊರವಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾಡೊಂದಿದೆ. ಆ ದಟ್ಟ ಅರಣ್ಯದ ಸುತ್ತಮುತ್ತ ಹಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳು. ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳಾಗಲಿ, ಪಕ್ಷಿಗಳಾಗಲಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟ ಬಗ್ಗೆ ವರದಿಗಳಲ್ಲ. ಮನುಷ್ಯ ಹಾಗೂ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಪರಿಯಾದ ಅಪ್ರಾವ್ಯ ಉದಾಹರಣೆ ಅಲ್ಲಿ ಅನಾವರಣಗೊಂಡಂತಿತ್ತು. ಆ ಕಾಡು ಅತ್ಯ ಅಂದ್ರದ ಕೆಲ ಭೂಭಾಗಕ್ಕೂ ಚಾಚಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇಡೀಗ ಆ ಭಾಗ ತೆಲಂಗಾಣದ ನ್ಯಾಯಲ್ಲಿದೆ. ತೆಲಂಗಾಣ ರಾಜ್ಯದ ಗಡಿಯಲ್ಲಿ ಆದಿಲಾಬಾದ್ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶಾಂದಿದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಆದಿಲಾಬಾದ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಘೃಕ್ಕರಿಯೋಂದು ತಲೆ ಎತ್ತಿತು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ಜನತಮಗರಿಬಿಲ್ಲದ್ಯೋ ಅಥವಾ ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿಯೋ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಆ ಕಂಪನಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದರು. ಒಂದಿಷ್ಟ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯೂ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಬಾನೆಯ ಪಾಲಾಯಿತು.

ಯಾವತ್ತಾಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕೆನ್ನೂ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದ ಆಸುಪಾಠಿನ ಪರಿಸರ, ಸುಳ್ಳದ ಕಲ್ಲು ಹಾಗೂ ಡೊಲಾಮ್ಯಾಟ್‌ನಿಂದ (ಸ್ಯೂಲ್, ಗ್ಲಾಸ್, ಸೇರಾಮಿಕ್, ಟ್ರೈಲ್ಸ್ ತಯಾರಿಕೆಗೆ ಮೂಲವಸ್ತುವಿನಿಂದ) ಸಂಪರ್ಪಿತವಾದ ಭೂಭಾಗ. ಅಲ್ಲಿ, ಒಂದಿಷ್ಟ ಗರ್ಭಗಳಿಕೆ ನಡೆಸಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಬಾನೆಯೋಂದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕಟ್ಟು ವಸ್ತುಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದಾಢಿಬಿಡುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದು ಲೇಕ್ಕಾಚಾರ. ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಆ ಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಸಿಮೆಂಟ್ ಕಾರ್ಬಾನೆಯ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಕಣ್ಣು ಬಿತ್ತು. ಆ ಭಾಗದ 467 ಹಕ್ಕೀರ್ ಅರಣ್ಯ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಮೆಂಟ್ ಘೃಕ್ಕರಿಯೋಂದನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಯೋಜನೆ ರೂಪಗೊಂಡಿತು. ಯೋಜನೆ ಸಕಾರದ ಸಮೃತಿಯೂ ದೊರೆಯಿತು.

ಅವನಿ:
ಮರೆಯಬಾರದ
ನ್ಯಾರ್ಕ್